

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten

Klagandena yrkar att domstolen ska

- ta upp överklagandet till prövning, upphäva beslutet och bevilja den ersättning som yrkades vid tribunalen,
- alternativt ta upp överklagandet till prövning och återförvisa målet till tribunalen för avgörande, och
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna i detta mål om överklagande och i målet vid tribunalen samt kostnaderna i ärendet vid Eulex granskningspanel för människorättsfrågor.

Grunder och huvudargument

Överklagandet bygger på den grund som avser att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att den saknade behörighet att pröva och avgöra klagandenas talan om ersättning för den skada de lidit till följd av att motparterna hade åsidosatt deras grundläggande mänskliga rättigheter. Grunden består av fyra delar.

För det första gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning när den gjorde en extensiv tolkning av undantaget med avseende på Gusp (Europeiska unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik) i artikel 24.1 andra stycket FEU och artikel 275 första stycket FEUF.

För det andra gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning genom att göra en felaktig tillämpning av domen av den 6 oktober 2020, Bank Refah Kargaran mot rådet (C-134/19 P, EU:C:2020:793).

För det tredje gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning genom att göra en felaktig tillämpning av domen av den 25 mars 2021, Carvalho m.fl. mot parlamentet och rådet (C-565/19 P, ej publicerad, EU:C:2021:252).

För det fjärde gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning genom att inte pröva väsentliga delar av anspråket och genom att inte tillräckligt motivera sitt beslut.

Överklagande ingett den 19 januari 2022 av Europeiska kommissionen av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 10 november 2021 i mål T-771/20, KS och KD mot rådet m.fl.

(Mål C-44/22 P)

(2022/C 109/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: Y. Marinova och J. Roberti di Sarsina)

Övriga parter i målet: KS, KD, Europeiska unions råd, Europeiska utrikestjänsten

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet i dess helhet,
- fastställa att unionsdomstolarna har exklusiv behörighet att pröva och avgöra målet,
- återförvisa målet till tribunalen för beslut angående upptagande till sakprövning och prövning i sak,
- förordna att frågan om rättegångskostnader i detta förfarande och i tidigare förfaranden i ärendet ska anstå.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat fyra grunder till stöd för sitt överklagande.

Första grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att i) inte betrakta arten av begränsningen av unionsdomstolarnas behörighet i artikel 24 FEU och artikel 275 FEUF som ett undantag från unionsdomstolarnas allmänna behörighet, ii) inte tolka detta undantag restriktivt, i strid med EU-domstolens fasta praxis, och iii) i detta sammanhang felaktigt tolka domarna i målen H,⁽¹⁾ SatCen⁽²⁾ och Elitaliana⁽³⁾ som att de inte utgör stöd för unionsdomstolarnas behörighet i förevarande mål.

Andra grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att den inte kvalificerade talan korrekt som en talan om skadestånd på grund av påstådda åsidosättanden av grundläggande mänskliga rättigheter, och genom att inte tolka begränsningarna av unionsdomstolarnas behörighet mot bakgrund av de mänskliga rättigheterna och rättsstatskraven enligt unionens primärrätt, enligt vilka unionsdomstolarna är behöriga i förevarande mål.

Första delgrunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att kvalificera de handlingar, åtgärder eller underlåtenheter som klaganden ifrågasatt som ingående i politiska eller strategiska frågor som har samband med uppdraget och rör definitionen eller genomförandet av Gusp (Unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik) och inte som handlingar, åtgärder eller underlåtenheter som orsakar skada på grund av påstådda åsidosättanden av mänskliga rättigheter i samband med Gusp.

Andra delgrunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att inte tolka artikel 24 FEU och artikel 275 FEUF mot bakgrund av de unionsrättsliga grundläggande rättigheterna och friheterna enligt stadgan och Europakonventionen, och de grundläggande unionsrättsliga värdena i form av rättsstaten och iakttagandet av mänskliga rättigheter i fördragen (artiklarna 2, 3.5, 6.1, 6.3, 21.2 b och 23 FEU, artikel 19 FEU och artikel 47 i stadgan).

Tredje grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att tolka domen i målet Bank Refah⁽⁴⁾ på ett felaktigt sätt och genom att inte betrakta talan om skadestånd som en självständig rättslig talan som inte omfattas av något undantag från unionsdomstolarnas behörighet enligt artiklarna 268 och 340 andra stycket FEUF.

Fjärde grunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att inte säkerställa autonomi i unionens rättsordning och genom att inte ge klagandena tillgång till ett effektivt rättsmedel.

Första delgrunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att inte fastställa att unionsdomstolarna är exklusivt behöriga att pröva och avgöra förevarande mål.

Andra delgrunden: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att inte ge klagandena i förevarande mål tillgång till ett effektivt rättsmedel och genom att fullständigt frånta dem varje ändamålsenlig möjlighet att säkerställa skyddet av deras grundläggande rättigheter.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 19 juli 2016, H/rådet m.fl. (C-455/14 P, EU:C:2016:569).

⁽²⁾ Tribunalens dom av den 25 oktober 2018, KF/SatCen (T-286/15, EU:T:2018:718), domstolens dom av den 25 juni 2020, SatCen/KF (C-14/19 P, EU:C:2020:492), tribunalens beslut av den 10 juli 2020, KF/SatCen (T 619/19, ej publicerat, EU:T:2020:337), domstolens dom av den 14 oktober 2021, KF/SatCen (C 464/20 P, ej publicerad, EU:C:2021:848).

⁽³⁾ Domstolens dom av den 12 november 2015, Elitaliana/Eulex Kosovo (C 439/13 P, EU:C:2015:753).

⁽⁴⁾ Domstolens dom av den 6 oktober 2020, Bank Refah Kargaran/rådet (C 134/19 P, EU:C:2020:793).